

ORC. PRESENTACIÓ

Joan Cavaller - 13/06/2018

Aquesta cançó va néixer un dia de l'any 2010 davant de l'ordinador. No recordo què hi estava fent però en un moment determinat vaig adonar-me que estava portant un ritme fent cops amb els dits a la taula. Era un ritme estrany. A continuació vaig improvisar una melodia i, veient que d'aquí podria sortir un tema interessant, vaig traslladar ritme i melodia al Cubase.

En aquella època jo estava acabant uns estudis de Comunicació Audiovisual a la Universitat Oberta de Catalunya. Atès que havia de presentar un curtmetratge per a l'avaluació d'una assignatura, vaig pensar que podria incorporar aquesta i altres cançons com a banda sonora del treball. Aquell curtmetratge no té el més mínim interès, és més, no té cap valor, però, això sí, davant la nostra manca absoluta de capacitats interpretatives per al teatre, la meva dona, el meu fill gran, la seva xicota i jo vam riure molt. Hi havia ocasions en què ens passàvem tanta estona rient que no hi havia manera de posar-se a gravar cap escena. El fet que aquesta cançó, i també *Instrumental 1*, tinguessin com a destinació aquell curtmetratge, m'ha impedit sempre relacionar la música amb cap motiu inspirador.

En algun moment vaig pensar a substituir el nom inicial provisional (*Instrumental 2*) per algun títol relacionat amb extraterrestres (Wandjina, 6EQUJ5...) però finalment vaig desistir-ne.

El títol definitiu va venir el dia 21 d'octubre de 2018. Acabava de pujar *Un matí de primavera* a iMusician per a la seva publicació a les plataformes de descàrrega (Spotify...). Llavors vaig pensar que la propera cançó a publicar seria *Instrumental 2* però no volia fer-ho sense abans trobar el títol definitiu. Necessitava un títol que no significés res perquè, de fet, vaig escriure aquest tema sense associar-lo a cap significació específica. Tanmateix, el soroll de la veu monstruosa que es va repetint cada dos compassos em recordava alguna mena de criatura terrorífica. Em va venir al cap la paraula *homuncle*. Què és un *homuncle*? A l'Edat Mitjana, els alquimistes creien que podia néixer un ésser semblant a l'home a partir de la combinació de restes humanes (pell, pèl) i substàncies enterrades: carbó, mercuri, etc. Què horrible!

No sé perquè, un cop tenia la paraula *homuncle* li vaig afegir l'adjectiu *eixorc*: ho-

muncl *eixorc*. *Eixorc* significa *estèril* però ningú no fa servir aquesta paraula. A mi m'anava bé perquè, a manca d'ús, no té significat pràctic. Finalment, perquè el conjunt *homuncl* *eixorc* em semblava massa llarg, de la paraula *eixorc* va sorgir el títol, *Orc*. Un *orc* és un monstre d'aspecte humà però molt deformat. A *El senyor dels anells* apareixen un munt d'orcs i també el Gòl-lum, una criatura que ben bé podria passar per un *homuncl*.

La cançó *Orc* no significa res. I el títol tampoc. La música va sorgir com un

simple entreteniment sense cap motivació. Jo sempre en dic *divertimento electrònic*. El vaig aprofitar per a omplir el curtmetratge dolent que havia fet per a la universitat. Però, més enllà d'aquesta utilitat, no té essència.

O potser sí i no el sé trobar. *Orc* (aquell buit *Instrumental 2*), amb *Eqvs Llummare* i la que encara avui no té títol, *Instrumental 1*, van ser les cançons que van desfermar el que després seria *Ultramort*, *Canal obert* i moltes altres composicions.